

JACEK KOTUŁA

Jan Bohdan Gliński (1915-2019) – zasłużony badacz historii medycyny

Jan, Bohdan Gliński –medicine history lover and researcher

¹ Collegium Medicum, Uniwersytet Zielonogórski,
ul. Zyty 26, 65-001 Zielona Góra
e-mail: j_kotula@poczta.onet.pl

Słowa kluczowe: Jan, Bohdan Gliński, biografia, historia medycyny, historia Powstania Warszawskiego

Streszczenie

W artykule przedstawiono szkic biograficzny wybitnego historyka medycyny, dr. Jana, Bohdana Glińskiego (1915-2019). Na wstępie omówiono drogę życiową, z uwzględnieniem jego postawy patriotycznej, udziału w kampanii wrześniowej, obronie Warszawy w trakcie Powstania Warszawskiego, służbie w Armii Krajowej. Uwzględniono kierunki rozwoju zawodowego wszechstronnego lekarza i zaangażowanie w organizację opieki zdrowotnej w Zgorzelcu. Podkreślono jego wkład w uwiecznienie na kartach historii medycyny polskich lekarzy i farmaceutów, którzy zginęli podczas działań wojennych.

Keywords: Jan, Bohdan Glinski, Biography, history of medicine, history of Warsaw Uprising

Summary

The article presents a biographical sketch of an outstanding medical historian, dr. Jan, Bohdan Glinski (1915-2019). At the beginning, the way of life was discussed, including his patriotic attitude, participation in the September Campaign, defense of Warsaw during the Warsaw Uprising, service in the Home Army. The directions of professional development of the versatile doctor and involvement in the organization of health care in Zgorzelec were emphasized. His contribution to the immortalization on the pages of the history of medicine of Polish doctors and pharmacists who died during war operations.

Fot. 1. Dr Jan Bohdan Gliński.

Źródło: 1 A. Kowalczyk, Jan Bohdan Gliński, „Gbur”, „Doktor Jan”, <https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/jan-bogdan-gliński,778.html>

Jan Bohdan Gliński urodził się 19 grudnia 1915 r. w Wiedniu w rodzinie lekarskiej Bohdana Jana Glińskiego¹ i Heleny, Wandy z domu Sokołowskiej². Jego rodzice ponad 50 lat pracowali w charakterze lekarzy w Opatowie Kieleckim³. Swoją edukację rozpoczął w szkole powszechnej w Opatowie Kieleckim⁴. Następnie w celu kontynuacji swojej edukacji podjął naukę w Rydzynie koło Leszna Wielkopolskiego, gdzie ukończył miejscowe gimnazjum w 1934 r. i uzyskał świadectwo dojrzałości⁵. W latach 1934–1939 studiował medycynę w Uniwersytecie im. Józefa Piłsudskiego w Warszawie⁶. Podczas studiów chętnie działał w „Kole Medyków”⁷.

Podczas kampanii wrześniowej po napaści III Rzeszy Niemieckiej na Polskę w 1939 r., jako ochotnik wstąpił do 178 Pułku Piechoty Samodzielnej Grupy

1 J. B. Gliński, Słownik Biograficzny Lekarzy i Farmaceutów Ofiar drugiej wojny światowej, Warszawa 2011, t. 4, notka biograficzna, okładka.

2 <https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/jan-gliński,14034.html> (dostęp 2019-10-25).

3 Zmarł Jan Bohdan Gliński, lekarz powstania warszawskiego. Miał 104 lata, Wprost.pl, 1 kwietnia 2019 (dostęp 2019-10-25).

4 A. Kowalczyk, Jan, Bohdan Gliński, „Gbur”, „Doktor Jan”, <https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/jan-bogdan-gliński,778.html> (dostęp 25.10.2019 r.).

5 J. B. Gliński, Słownik Biograficzny Lekarzy i Farmaceutów Ofiar drugiej wojny światowej, Wrocław 1997, t. 1, notka biograficzna, okładka

6 Jan Bohdan Gliński, https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Bohdan_Gli%C5%84ski (dostęp: 25.10.2019 r.)

7 A. Kowalczyk, Jan, Bohdan Gliński, „Gbur”, „Doktor Jan”, <https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/jan-bogdan-gliński,778.html> (dostęp 25.10.2019 r.).

Fot. 2. Dyplom Ukończenia studiów dr Jan Bohdan Gliński
Źródło: 2 Archiwum Okręgowej Izby Lekarskiej w Warszawie, Jan, Bohdan Gliński, dyplom ukończenia studiów

Operacyjnej „Polesie” gdzie służył, jako strzelec pod dowództwem generała brygady⁸ Franciszka Kleeberga dowódcy Samodzielnej Grupy Operacyjnej „Polesie”⁹. W walkach pod Kockiem¹⁰ (2–6 października 1939 r.) dostał się do niewoli i został wywieziony do obozu jeńckiego Stalagu XI A. Altengrabow¹¹. Pełniąc funkcje sanitariusza po kilku miesiącach został zwolniony w 1940 r. i powrócił do Warszawy gdzie kontynuował studia medyczne w Uniwersytecie Warszawskim. Pozostało mu do zdania 17 egzaminów. Zwieńczeniem studiów było uzyskanie przez Glińskiego 5 sierpnia 1941 r. dyplomu lekarza¹².

8 Franciszek Kleeberg, od 1 stycznia 1928 r. generał brygady ze starszeństwem i 12 lokatą w korpusie generałów, pośmiertnie został mianowany generałem dywizji ze starszeństwem z dniem 1 stycznia 1943 r. w korpusie generałów, Z. Mierzwiński, Generałowie II Rzeczypospolitej, Warszawa. Polonia 1990, s. 91-97.

9 J. B. Gliński, Słownik Biograficzny Lekarzy i Farmaceutów Ofiar drugiej wojny światowej, Wrocław 1997, t. 1, notka biograficzna, okładka.

10 Z. Mierzwiński, Generałowie II Rzeczypospolitej, Warszawa. Polonia 1990, s. 91-97.

11 Jan, Bohdan Gliński, https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Bohdan_Gli%C5%84ski (dostęp: 25.10.2019 r.).

12 J. B. Gliński, Słownik Biograficzny Lekarzy i Farmaceutów Ofiar drugiej wojny światowej, Wrocław 1997, t. 1, notka biograficzna, okładka.

W sierpniu 1941 r. zawarł związek małżeński¹³ z Krystyną Zofią z domu Oleś¹⁴. Po ukończeniu studiów 1 maja 1940 r. podjął pierwszą pracę w charakterze lekarza stażysty w szpitalu św. Leona w Opatowie Kieleckim. Od 18 sierpnia 1941 r. wrócił do Warszawy i rozpoczął staż podyplomowy początkowo w Klinice Chirurgicznej Dzieciątka Jezus, następnie w Klinice Chorób Wewnętrznych prof. W. Orłowskiego, w Oddziale Chorób Płuc i w Zakładzie Ginekologiczno – Położniczym. Od 1 grudnia 1942 r. rozpoczął pracę w Szpitalu Zakaźnym Św. Stanisława na warszawskiej Woli¹⁵. W tym też czasie rozpoczął służbę w konspiracji, szkoląc w prywatnych mieszkaniach rozsianych po całym mieście sanitariuszki w zakresie pomocy medycznej¹⁶.

Fot. 3. Karta rejestracyjna lekarza – dr. J. B. Glińskiego
Źródło: 3 Archiwum Okręgowej Izby Lekarskiej w Warszawie, Jan, Bohdan Gliński, kwestionariusz rejestracji w zawodach medycznych

Fot. 4. Jan Bohdan Gliński, ps. Gbur, dr Jan
Źródło: 4 Pamiętnik Towarzystwa Lekarskiego Warszawskiego, Powstanie Warszawskie i medycyna, Wydanie II, Warszawa 2003 r.

Do wybuchu Powstania Warszawskiego wraz z żoną wynajmowali mieszkanie u dr Idalii Korsak – lekarza pediatry przy u. Śliskiej 18/7¹⁷. W marcu 1944 r. w rodzinie Glińskich na świat przyszła córka Zofia¹⁸, a 1948 r. syn Andrzej¹⁹. W szpitalu na Woli pracował do 1 sierpnia 1944 r.²⁰

Wybuch Powstania Warszawskiego zastał go w pracy w szpitalu Św. Stanisława. Po pracy dojeżdżał na oddział gruźliczy dr Jana Stopczyka, który mieścił się w Szpitalu Dzieciątka Jezus. W trakcie pracy przyszła do Glińskiego łączniczka podając mu rozkazy w związku z rozpoczęciem Godziny „W”. Z rozkazów wiedział, że o godzinie 16.00 ma się zgłosić na ul. Nowogrodzką. Po przybyciu na miejsce został komendantem Punktu Ratowniczo – Sanitarnego w Zgrupowaniu Armii Krajowej „Gurt”²¹. Pod jego dowództwem służyło kilkanaście sanitariuszek, jedna pielęgniarka, i jeden le-

13 J. B. Gliński, Wikipedia, https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Bohdan_Gliński (dostęp: 25.10.2019 r.).

14 A. Kowalczyk, Jan, Bohdan Gliński, „Gbur”, „Doktor Jan”, <https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/jan-bogdan-gliński,778.html> (dostęp: 25.10.2019 r.).

15 AOILW, akta osobowe, J. B. Gliński, Przebieg pracy zawodowej lekarza, bez paginacji. Autor dziękuje Panu dr. Piotrowi, Arturowi Winciunasowi Przewodniczącemu Komisji ds. Rejestracji Lekarzy i Prawa Wykonywania Zawodu Okręgowej Izby Lekarskiej w Warszawie za pomoc i udostępnienie materiałów archiwalnych.

16 A. Kowalczyk, Jan Bohdan Gliński, „Gbur”, „Doktor Jan”, <https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/jan-bogdan-gliński,778.html> (dostęp: 25.10.2019 r.).

17 Ibidem.

18 Ibidem.

19 J. B. Gliński, Wikipedia, https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Bohdan_Gliński (dostęp: 25.10.2019 r.).

20 AOILW, akta osobowe, J. B. Gliński, Przebieg pracy zawodowej lekarza, bez paginacji.

21 J. B. Gliński, Słownik Biograficzny Lekarzy i Farmaceutów Ofiar drugiej wojny światowej, Wrocław 1997, t. 1, notka biograficzna, okładka.

karz – dr Chwalisław Kobylński²² skierowane do jego oddziału. Poza opieką nad rannymi i chorymi podczas Powstania, wraz z personelem zaopatrywał również punkt w wyżywienie i niezbędne środki opatrunkowe. Z końcem sierpnia wraz z pracownikami ewakuowali punkt przez Szpital Dzieciątka Jezus na Okęcie²³. Tam zostali „załadowani” do wagonu i wywiezieni w kierunku obozu. Jednakże w podwarszawskich Włochach za przyczyną zaprzyjaźnionego kolejarza zostali, jako członkowie Czerwonego Krzyża wysadzeni, unikając dalszej niewoli. Gliński i około 20 osób wraz z nim – członków „Czerwonego Krzyża” wyruszyli w stronę ośrodka zdrowia. W drodze zostali zatrzymani przez członków oddziałów sowieckich. Jednakże udało im się uciec i przenocować na obrzeżach miasta. Kolejnego dnia nawiązał kontakt z dowództwem AK i dostał przydział do Górc, gdzie przejął opiekę nad ponad 200 rannymi zgromadzonymi w miejscowej szkole powszechnej. Objął wówczas kierownictwo szpitala powstańczego w Górcach (obecnie dzielnica²⁴ Warszawy – Bemowo)²⁵. Do małego szpitala uznawanego za Szpital Rady Głównej Opiekuńczej i PCK w Górcach przybywali ranni powstańcy. Szpitalik w Górcach dr Gliński prowadził do końca 1944 r., czyli do czasu rozwiązania – likwidacji szpitala²⁶.

Z Górc udał się do Opatowa, a następnie do Kielc gdzie przez kilka miesięcy pracował w szpitalu Św. Aleksandra²⁷. 9 lutego 1945 r. został powołany do komisji poborowej.

Od 20 marca 1945 r. do 5 maja 1945 r. pracował w Szpitalu Miejskim w Aleksandrowie Kieleckim²⁸.

7 maja 1945 r. wyjechał na Dolny Śląsk w poszukiwaniu pracy. Początkowo do Trzebnicy²⁹ gdzie pracował w poniemieckim szpitalu prowadzonym przez Zgromadzenie Sióstr Cysterek, następnie Legnicy by od 10 czerwca 1945 r. podjąć pracę w charakterze lekarza

powiatowego w Zgorzelcu³⁰. Po przyjeździe do Zgorzelca podjął się organizacji służby zdrowia, polskiej przychodni i ambulatorium – szpitala miejskiego. Początkowo dr Gliński zorganizował szpital w samodzielnie wyremontowanym domu dla niemowląt niemieckich. Został również pierwszym dyrektorem szpitala, ordynatorem oddziału chirurgicznego i lekarzem powiatowym. Do 30 listopada 1954 r. pracował w przychodni Ubezpieczalni Społecznej, pełnił obowiązki kierownika przychodni przeciwgruźliczej i lekarza dyżurnego pogotowia ratunkowego. Podczas sesji plenarnej Powiatowej Rady Narodowej w 1952 r. jeden z członków prezydium PWRN ogłosił dr. Glińskiego „wrogiem ludu” w związku z jego udziałem w Powstaniu Warszawskim i służbą w Armii Krajowej. Zaistniałe okoliczności zmusiły go do opuszczenia miasta w 1954 r.³¹.

Po wyjeździe ze Zgorzelca przeniósł się do Rudki pod Mińskiem Mazowieckim gdzie podjął pracę w Sanatorium Przeciwgruźliczym pracując w nim ponad 30 lat³². W 1964 r. został ordynatorem oddziału przeciwgruźliczego. Pracował równolegle w Przychodni Przeciwgruźliczej w Rudce do 1972 r. a następnie pełnił obowiązki dyrektora³³ Sanatorium Przeciwgruźliczego, które pod jego kierownictwem zostało przekształcone w Specjalistyczny Zespół Opieki Zdrowotnej Gruźlicy i Chorób Płuc³⁴. Funkcje dyrektora Szpitala Przeciwgruźliczego w Rudce sprawował do 31 lipca 1981 r.³⁵.

Po przejściu na emeryturę od 1 kwietnia 1981 r. do 31 grudnia 1995 r. pracował w charakterze starszego asystenta w przychodni Przeciwgruźliczej w Otwoku³⁶.

W latach 1946–1979 działał w Związku Zawodowym Pracowników Służby Zdrowia, którego był założycielem, a od 1964 r. należał do Społecznego Komitetu Walki z Gruźlicą i Chorobami Płuc. W trakcie swojej aktywności zawodowej pełnił również funkcje przewodniczącego Sekcji Historycznej Polskiego Towarzy-

22 Jan Bohdan Gliński, „Gbur”, „Doktor Jan”, <https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/jan-bogdan-glinski,778.html> (dostęp: 25.10.2019 r.).

23 Ibidem.

24 T. Urzykowski, Nie żyje Jan Bohdan Gliński, 104 letni weteran Powstania Warszawskiego, warszawa.wyborcza.pl, 2 kwietnia 2019 (dostęp: 20.10.2019 r.).

25 Jan Gliński „Gbur” (1915–2019).

26 J. B. Gliński, Wspomnienie, *Przegląd Lekarski*, 1981, t.48, nr 1.

27 Ibidem.

28 AOILW, akta osobowe, J. B. Gliński, Przebieg pracy zawodowej lekarza, bez paginacji.

29 Jan, Bohdan Gliński, „Gbur”, „Doktor Jan”, <https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/jan-bogdan-glinski,778.html> (dostęp: 25.10.2019 r.).

30 AOILW, akta osobowe, J. B. Gliński, Przebieg pracy zawodowej lekarza, bez paginacji.

31 A. Kowalczyk, Jan Bohdan Gliński, „Gbur”, „Doktor Jan”, <https://www.1944.pl/archiwum-historii-mowionej/jan-bogdan-glinski,778.html> (dostęp: 25.10.2019 r.).

32 Ibidem.

33 J. B. Gliński, *Słownik Biograficzny Lekarzy i Farmaceutów Ofiar drugiej wojny światowej*, Wrocław 1997, t. 1, notka biograficzna, okładka.

34 J. B. Gliński, Wikipedia, https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Bohdan_Gli%C5%84ski

35 AOILW, akta osobowe, J. B. Gliński, Przebieg pracy zawodowej lekarza, bez paginacji.

36 Ibidem.

stwa Lekarskiego. W 1989 r. został dyrektorem Fundacji im. Tadeusza Łopuszańskiego³⁷.

W trakcie swojej pracy zawodowej uzyskał specjalizację w zakresie chorób płuc³⁸.

Ostatnie 30 lat życia przeznaczył na realizację swojej pasji. Od 1986 r., jako miłośnik i badacz historii medycyny podjął trud zebrania i opisanego życia i okoliczności śmierci polskich lekarzy i farmaceutów, którzy zginęli podczas działań wojennych, byli zamordowani przez Niemców i Rosjan lub więzieni w niemieckich obozach koncentracyjnych – m. in. w Oświęcimiu, Majdanku, Stutthofie i w obozach sowieckich w Katyniu, Ostaszkowie i Starobielsku. Podjął się opisanego historii wielu polskich lekarzy pochodzenia żydowskiego, którzy zginęli w gettach i w trakcie akcji eksterminacji Żydów przez niemieckich okupantów³⁹. W pięciu tomach wydanych pod auspicjami Naczelnej Izby Lekarskiej „Słownika Bibliograficznego Lekarzy i Farmaceutów Ofiar drugiej wojny światowej”⁴⁰. Pierwszy tom zawiera 1103 biogramy – został wydany w 1997 r. W 1999 r. wydano drugi tom – 1130 biogramów. W 2003 r. Został wydany 3 tom – 1023 biogramy.

Czwarty tom wydany 2011 r. obejmuje 1135 biogramów. Łącznie w czterech tomach omówiono 4391 biogramów, wśród których 27 biogramów pracowników ochrony zdrowia poszerzono i uzupełniono. Do ostatnich chwil życia pracował nad piątym tomem, który zawiera ponad 1590 nowych historii życia lekarzy i farmaceutów, którzy w tamtym nieludzkiem czasie oddali swoje życie w walce za Ojczyznę⁴¹, a których pamięć zachował dla przyszłych pokoleń. W swoich pracach skazanym na zagładę i anonimowość polskim bohaterom dr Jan Gliński przywrócił imiona i nazwiska, wydobył ich z mroku niepamięci i nadał sens ich poświęceniu.

Jego prace w zakresie historii i historii medycyny pozwoliły na opublikowanie autobiografii „Mój Zgorzelec”⁴², w której oprócz rozwoju jednostek służby zdrowia opisał organizację i rozwój miasta w okresie

37 Jan. Bohdan Gliński, Wikipedia, https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Bohdan_Gli%C5%84ski (dostęp: 25.10.2019 r.).

38 Muzeum Powstania Warszawskiego.

39 Ibidem.

40 J. B. Gliński, Słownik Biograficzny Lekarzy i Farmaceutów Ofiar drugiej wojny światowej, Wrocław 1997, t. 1, notka biograficzna, okładka.

41 Z. Gajda, Przedmowa do J. B. Gliński, Słownik biograficzny Lekarzy i Farmaceutów, Ofiar drugiej wojny światowej, 2011, t. 4, s. 5.

42 J. B. Gliński, Mój Zgorzelec, Karkonoskie Towarzystwo Naukowe, 1989.

(4)

PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ
LEKARZA / LEKARZA STOMATOLOGA WIG ŚWIADCTW PRACY

L.P.	DATA OD	DATA DO	NAZWA INSTYTUCJI	STANOWISKO
1.	1.05.1940	15.02.1943	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
2.	15.02.1943	19.04.1945	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
3.	15.02.1943	30.05.1945	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
4.	1.06.1945	31.02.1947	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
5.	1.05.1947	30.11.1947	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
6.	1.12.1947	1.02.1948	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
7.	28.05.1948	20.12.1948	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
8.	20.05.1948	6.05.1949	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
9.	10.06.1949	30.09.1950	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
10.	30.09.1950	1.02.1951	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
11.	17.02.1951	30.05.1951	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
12.	1.06.1951	30.03.1952	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
13.	1.04.1952	30.11.1952	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
14.	1.11.1952	30.09.1953	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
15.	1.10.1953	30.11.1953	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
16.	1.05.1954	31.12.1955	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
17.	1.12.1955	15.02.1956	Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
18.	15.02.1956	30.05.1957	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
19.	1.06.1957	31.01.1958	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont
20.	1.02.1958	30.09.1958	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Lekarz ortodont
21.	1.09.1958	31.12.1958	Wiel. Szpital w Łowiczu Opolcu Karkonoskim	Asystent ortodont

Jan Gliński

Fot. 5. Przebieg pracy zawodowej dr. J. B. Glińskiego
Źródło: 5 Archiwum Okręgowej Izby Lekarskiej w Warszawie, Jan Bohdan Gliński, Przebieg pracy zawodowej.

powojennym. Podjął również trud spisania historii sanatorium przeciwgruźliczego w Rudce, której był wieloletnim dyrektorem, w dziełach „Rudka w walce z gruźlicą 1909–1979”⁴³ oraz „Historia rozwoju i życia Sanatorium Przewodniczego w Rudce z lat 1908–1980”⁴⁴. W swoich pracach omawiał rolę kształtowania standardów diagnostycznych w zakresie ftyzjatrii w okresie powojennym. Zwracał uwagę, iż liczne współczesne testy i metody diagnostyczne wywodzą się z udoskonalonych testów wprowadzonych do praktyki

43 J. B. Gliński, Rudka w walce z gruźlicą w latach 1909–1979, Społeczny Komitet Walki z Gruźlicą i Chorobami Płuc, Warszawa, 1980.

44 J. B. Gliński, Historia rozwoju i życia Sanatorium Przewodniczego w Rudce z lat 1908–1980, [w:] H. Dusińska, J. B. Gliński [red.] Rudka – sto lat w służbie zdrowia, Warszawa 2008.

Fot. 6. Kapitan dr Jan Bohdan Gliński

Źródło: 6 <https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/jan-gliński,14034.html> (dostęp: 25.10.2019 r.)⁴⁵

lekarskiej w okresie międzywojennym i po zakończeniu drugiej wojny światowej.

Za liczne zasługi dla rozwoju opieki zdrowotnej i dla społeczności lokalnej został wielokrotnie odznaczany. Otrzymał między innymi: Krzyż Oficerski Orderu Odrodzenia Polski, Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi, Krzyż Armii Krajowej, Warszawski Krzyż Powstańczy, Medal Wojska, Medal za Warszawę, Medal „Za udział w wojnie obronnej 1939 r.”⁴⁶, Odznakę honorową „Za wzorową pracę w służbie zdrowia”, Odznakę tytułu honorowego „Zasłużony dla zdrowia Narodu”, Medal Gloria Medicinæ Polskiego Towarzystwa Lekarskiego, Odznaczenie „Medicus Nobilis”.

Dr Jan Bohdan Gliński „Gbur”, „Doktor Jan” zmarł 31 marca 2019 r. i został pochowany na Warszawskich Powązkach (kwatery 299a-2-14)⁴⁷.

Jan Bohdan Gliński był niedoścignutym autorytetem pod względem etycznym, humanistycznym i patriotycznym. Wzorem godnym naśladowania wybitnego lekarza, organizatora systemu ochrony zdrowia. Był wybitnym historykiem medycyny, który w ponad 30 letnim schyłku swojego życia poświęcił się upamiętnieniu polskich lekarzy i farmaceutów. Jego dzieła oprócz pamięci opisanych osób wskazują na kierunki rozwoju medycyny oraz przypominają, iż powołaniem lekarza jest holistyczne i osobowe podejście do chorego potrzebującego pomocy. Był lekarzem oddanym Ojczyźnie i swoim pacjentom.

⁴⁵ MPW-baza uczestników PW. Zdjęcie współczesne pochodzi z serii portretów Powstańców wykonanych w ramach projektu „1944/70/2014” realizowanego przez grupę WWP PHOTO dla uczczenia 70. Rocznicy wybuchu Powstania Warszawskiego. ⁵<https://www.1944.pl/powstancze-biogramy/jan-gliński,14034.html> (dostęp: 25.10.2019 r.).

⁴⁶ D. Porycka, Zmarł lekarz Powstania Warszawskiego Jan Bohdan Gliński, ps. Gbur i Doktor Jan, <http://www.rynekzdrowia.pl/po-godzinach/zmarl-lekarz-powstania-warszawskiego-jan-bohdan-gliński-ps-gbur-i-doktor-jan,193472,10.html>, (dostęp: 25.10.2019 r.).

⁴⁷ J. B. Gliński, Wikipedia, https://pl.wikipedia.org/wiki/Jan_Bohdan_Gli%C5%84ski (dostęp: 25.10.2019 r.).